

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VAN TOVERWOLVEN EN SUPERWELPEN

avontuurlijk spel voor de jeugd

door

Carl Oleffe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2008
Nr.1637

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens bvba
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens bvba worden gestuurd. Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *VAN TOVERWOLVEN EN SUPERWELPEN* op te voeren moet de naam van auteur *CARL OLEFFE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1988 Toneelfonds J. Janssens/Carl Oleffe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES.

(14 jongens)

Drie ontvluchte gangsters :

- GLADDE HANS   gentleman-inbreker, het "brein"
- WARD DE KRAKER   zeer brutaal individu, dol op geweld
- ODILON SUIKERTON   "brave" boef, denkt enkel aan zijn maag

De welpengroep :

- JAN   leider van de welpengroep
- TOM   kampkok
- BEN   leider van de Valken
- KURT   leider van de Adelaars
- WIMPIE   lid van de Valkenpatrouille
- BRAM   idem
- DAVY   lid van de Adelaarspatrouille
- KRIS   idem

- BOSWACHTER
- LUITENANT VINDEVOGEL
- TWEE RIJKSWACHTERS

De rollen die aangeduid zijn met ◦ worden best gespeeld door oudere jeugd (12-17 jaar) of volwassenen. De andere door kinderen uit de laatste twee jaren van de basisschool. Het stuk richt zich echter tot een jonger publiek. (6 - 11 jaar)

E E R S T E   B E D R I J F .

EERSTE TAFEREEL.

(Slechts de rechterkant van het podium is verlicht)

Open plek in het bos. Hans, Ward en Odilon, drie ontvluchte gangsters, zijn in een druk gesprek gewikkeld. Hans bekijkt een eigenaardige landkaart. De anderen houden wat gereedschap in de hand : een houweel, een koevoet, een bijl en een petroleumlamp...

WARD : Ik stel voor dat we het werk zo snel mogelijk aanvatten, Hans !
Hoe sneller, hoe liever !

ODILON : Ja, Hans, inpakken en wegwezen !

HANS : Zijn jullie nu helemaal betoeterd ? Hoe zou jij willen inpakken en wegwezen ? Besef je wel dat er daar een fortuin voor het grijpen ligt ?
(wijst naar de hoek rechts achteraan)

WARD : Daarom moeten we nu juist zo snel mogelijk aan het werk Hans !
Niemand weet dat we hier zijn... Daarvan moeten we gebruik maken ! Je kan toch nooit de héle goudmijn leegplunderen...

ODILON : Wat Ward zegt, is juist ! Als we nu heel snel heel veel goud kunnen meegrabbelen, zijn we weer foetsie alvorens de politie ons spoor gevonden heeft.

HANS : Dat is nu net het probleem, domoor ! We houden ons best heel gedeisd... Na een tijdje denkt iedereen dat we het land uit zijn en zulle de opzoekingen gestaakt worden... Dan hebben we alle tijd van de wereld om veel meer goud uit die mijn te slepen dan met jouw manier van werken !

WARD : Maar... hoe wil je de politie doen geloven dat we verdwenen zijn ?
Na onze ontsnapping uit die rotgevangenis staat heel het land in rep en roer. Alle politiemensen en rijkswachters zijn op zoek naar ons !

HANS : Dat is net dé oplossing ! Als zovele mensen ons zoeken en niet kunnen vinden, gaan ze zéker denken dat we al lang over de grens zijn. De tijd staat aan onze kant !
(Odilon en Ward denken na)

ODILON : Wat stel je dan precies voor ?

HANS : Kijk ! We installeren ons zo comfortabel mogelijk in de mijn zelf... In het begin hebben we dan een dubbel doel : ten eerste, de goudmijn zelf wat verkennen en, ten tweede, zorgen dat niemand, maar dan ook niémand, nog in dit gedeelte van het bos komt. Pottenkijzers kunnen we best missen !

WARD : Dat klopt ! En verder ?

HANS : Als alles weer rustig is, beginnen we aan de eigenlijke werkzaamheden. We delven zoveel mogelijk goud op en vluchten naar het buitenland.

ODILON : Dat klinkt wel erg leuk, maar één ding snap ik toch niet...

WARD : Jij snapt nooit iets ! Alleen als het op eten aankomt snap jij alles. Het is niet toevallig dat men je Odilon Suikerton noemt !

HANS : Laat hem uitspreken, Ward ! Elk detail kan van groot belang zijn bij het uitstippelen van ons plan.

ODILON : (plots kwaad op Ward)

En jou noemen ze Ward de Kraker, omdat je zo brutaal bent ! Jij denkt dat je met je kracht en brutaliteit alles kan bereiken, maar dat is niet waar ! Je zou beter wat meer nadenken zoals ik en Gladde Hans !

WARD : (schamper) Zoals jij ? Laat me niet lachen...

HANS : (is ruzie beu)

Vooruit Odilon ! Spreek op !

ODILON : Ja, kijk... ik vind je plan wel goed, maar... er is toch nog één probleem... Hoe wil jij iedereen uit dit gedeelte van het bos houden, Hans ?

HANS : Dat wou ik net samen met jullie onderzoeken ! Er is zeker een mogelijkheid om te beletten dat hier nog iemand komt...
(Ze denken alle drie diep na... Plots steekt Ward zijn hand op)

WARD : Ik heb het ! Ik heb het !

(de anderen kijken verrast op)

Kijk, het is heel simpel !...

(fluisterend) We overvallen een of andere wandelaar, ik knijp hem vakkundig de keel dicht en we hangen hem aan een boom op langs een pad dat naar deze open plek leidt. Het zal niet lang duren vooraleer iedereen praat over het "Galgebos" of het "Bos van de Dood" en dan zet niemand hier ooit nog een voet !

HANS : Als je dat doet, maak ik jou onmiddellijk een kopje kleiner,
Ward ! We zijn misschien wel dieven of inbrekers, maar geen
moordenaars ! Je moet wat rekening houden met onze beroepseer !
(plots luider op strenge toon)
Er wordt niemand van kant gemaakt zolang ik er bij ben !
Duidelijk ?

ODILON : Daar ga ik mee akkoord !
(tot Ward) Die ouwe oom Frans van jou hebben we ook maar even
buiten westen geklopt, ondanks het feit dat we hem heel gemakkelijk
hadden kunnen... (maakt gebaar over zijn keel)

WARD : Dat was een grote vergissing ! Hij kan nu al aan de politie
verteld hebben dat wij hem overvallen hebben.

HANS : Vertel geen onzin, Ward ! Je weet heel goed dat hij zijn over-
vallers niet gezien heeft. Bovendien zal het voor hem eeuwig
een raadsel blijven... We hebben hem niets ontstolen, tenzij
deze kaart waarvan hij niet eens weet dat ze bestaat. (pauze)
... Het was een goed idee van jou de kaart bij hem thuis te
verstoppen, toen de politie je achterna zat na je inbraak bij
baron du Bois Brulé.

WARD : O.K., Gladde,... wat stel jij dan voor ?

HANS : Ik moet er nog over nadenken.

ODILON : Ik weet het !
(De anderen kijken verrast op)

WARD : (kwaad) Wel, zeg het dan !

ODILON : We leggen hier wat strikken om dieren te vangen, zoals hazen,
konijnen, patrijzen, fazanten, enz... We slachten die beestjes
zoals het hoort, maar verscheuren hun kadavers op brutale wijze.
Die leggen we dan her en der langs de toegangswegen in het bos,
zodat iedereen denkt dat er hier een wild beest rondloopt.
Een woeste grizzlybeer, bijvoorbeeld, of...een panter !
(De anderen bekijken elkaar en zuchten)

HANS : Maar, Odilon,... iedereen weet toch wel dat er in deze streken
geen grizzly's of panters voorkomen ! Dat lukt nooit !

WARD : (tot zichzelf) Hoe haalt ie het in z'n hoofd ?!

ODILON : (beteuterd) Ja, het spijt me... ik dacht...

HANS : (onderbreekt hem) Hé ! Maar dat is nog zo gek niet !
(De anderen kijken hoopvol naar Hans)
We kunnen de mensen wel doen geloven dat er hier andere beesten
rondlopen ! Wolven, bijvoorbeeld !

WARD : Die zijn hier toch ook niet, Hans !

HANS : Neen, maar vergeet niet dat dit bos slechts een uitloper is van het Grauwe Woud in Volcanië ! Dat woud is enorm groot. Zo groot als een hele provincie in ons land... Daar zijn vast en zeker wolvenbenden. Dat las ik in een tijdschrift, toen ik achter de tralies zat... Niets of niemand belet die beestjes over de grens te trekken. Trouwens, in het Grauwe Woud is er geen grens zichtbaar...

WARD +

ODILON : Ja, dat is het ! Goed gezien, Hans ! Dat doen we !

HANS : (nadenkend) Dan blijft er nog één probleempje over !

WARD + ODILON : (ongerust) Hoezo ? Wat bedoel je ?

HANS : Denk eens na ! Als we de mensen doen geloven dat hier wolven rondlopen, gaan ze zeker jagers sturen om die beestjes van kant te maken of te verjagen.

WARD : Dan maken wij de jagers een kopje kleiner en klaar is kees !

HANS : (kwaad) Hou toch op met die onzin, Ward ! Denk liever na, als je dat kan tenminste !

ODILON : Ik weet het ! Ik weet het !

HANS + WARD : Wat weet je ? Vooruit, vertel het dan !

ODILON : We richten enkele grote honden af, die we als wolf vermommen... Elke hond krijgt een ontvangstoestel mee, die mooi verstopt zit in zijn "wolvevacht". Door middel van een zendertje kunnen we hen van op afstand bevelen geven...

HANS : Ja, dat is het ! En als ze dan iemand ontmoeten in ons bos, lopen ze er naartoe en versperren hem de weg. Door een luidsprekertje weerklinkt dan onze stem... net alsof die zogenaamde "wolf" kan praten !

WARD : De mensen zullen aan toverij denken, zelfs de jagers !

ODILON : Niemand durft hier nog een stap te zetten, mannen ! Daar ben ik zeker van !

HANS : Prachtig plan ! Vooruit aan het werk ! We mogen geen tijd verliezen.

(Allen rechts af)

TWEEDE TAFEREEL.

Podium blijft even leeg. Plots twee stemmen links. Linkerkant van het podium wordt verlicht.

Ben en Kurt links op. Uniform van welpjes + rugzak.

BEN : Als ik me niet vergis, zijn we er ! (kijkt rond)

KURT : Ja, hier stond het kamp vorig jaar... We hebben onze opdracht weer haarfijn uitgevoerd !

BEN : O.K.... laten we Jan en de anderen maar gaan halen of ze denken nog dat we verdwaald zijn.

KURT : Hoe zouden super-verkennerers zoals wij verdwalen ?

BEN : Verkennerers ? Dat zal nog enkele jaartjes duren, denk je niet ?

KURT : Ja, natuurlijk, maar we spelen verkenner voor onze groep. Dat bedoel ik.

BEN : Juist ! Ieder z'n specialiteit... Kom, we gaan terug !

KURT : Wacht ! Ik sleur die rugzak niet meer tot ginder, en dan terug naar hier... Als we ze hier laten, kunnen we lopen.

BEN : Ja, maar...(twijfelt) Is dat wel voorzichtig ?

KURT : Ach ! Wat zou er kunnen gebeuren ? Niemand zal ze stelen... Hier is trouwens niemand.

BEN : Hmm... (denkt na) Je hebt gelijk !
(neemt zijn rugzak af) Kom ! Ze wachten op ons !

KURT : (met de hand in z'n rugzak) Wacht dan toch ! Eerst de innerlijke mens versterken ! Wij doen al het werk en zij moeten maar wachten... (vindt een wafel en propt de helft ervan in zijn mond)
Hier, collega ! (geeft Ben de andere helft)
Zeg nu nog dat we ons moeten haasten !

BEN : (propt eveneens de halve wafel in zijn mond)
Haast je ! Iedereen wacht op ons !
(Beiden links af)

DERDE TAFEREEL.

Rechts verschijnen Ward, Hans en Odilon. Ze stappen naar links tot bij de rugzakken. (Volgspot indien mogelijk)

WARD : Je had gelijk, Hans ! We mogen geen tijd verliezen... De problemen beginnen meteen.

(snuffelt in de rugzakken, samen met Odilon)

HANS : Laat die dingen met rust ! We mogen onze aanwezigheid niet verraden. (pauze)

Gelukkig dat die snotneuzen zoveel kabaal maakten en dat we even rechtsomkeer gemaakt hebben.

ODILON : Nu weten we tenminste waar we aan toen zijn ! We zullen dubbel zo voorzichtig moeten zijn...

WARD : En dubbel zo snel !

HANS : Geen paniek ! Mijn plannetje staat al vast. Als ik er in slaag één van mijn vroegere makkers te ontmoeten, is het hondenprobleem van de baan... Dat zou een enorme tijdswinst zijn ! Laat mij maar begaan ... (rechts af)

(De anderen volgen na een laatste begerige blik op de rugzakken)

VIERDE TAFEREEL.

Kabaal links. Ben en Kurt komen links op. Jan en Tom volgen hen op de hielen. De vier laatsten slenteren achter hen aan.
(Linkerkant van het podium is verlicht).

- KURT : Hier is het ! Kijk, onze rugzakken liggen daar !
- JAN : Goed gewerkt jongens ! Daar kan de rest een voorbeeld aan nemen...
(gemompel en protest vanwege de anderen)
O.K. jongens, rugzakken neer ! Korte pauze !
(Iedereen laat zijn rugzak vallen en zet zich neer. De helft van de groep begint te snoepen en te drinken.)
- TOM : (afgesneden jeansbroek en T-shirt, enige zonder uniform)
Is het hier dat je vorig jaar het kamp opgesteld hebt ?
- JAN : Ja, precies op deze plaats... Onze twee veteranen hebben een beter geheugen dan verwacht.
(kijkt naar Ben en Kurt)
- TOM : Zijn ze de enige twee die dit kamp al meegemaakt hebben ?
- JAN : (knikt bevestigend) De anderen zijn er voor de eerste maal bij...
- TOM : Dan ben ik niet alleen als nieuweling.
- JAN : Neen, maar jij hebt al meerdere kampen meegemaakt met andere groepen. Dat is een voordeel...
- TOM : Tja... het is wel de eerste keer dat ik in zo'n primitieve omstandigheden kok zal mogen spelen...
- JAN : Zo erg is het niet... Ik heb je toch al verteld dat de hoofdmaaltijden in de dorpschool zullen klaargemaakt worden. Dat is al jaren zo. De dorpsbewoners zijn graag ergens bij dit kamp betrokken. 't Zijn vriendelijke mensen...
(Plots maken twee welpen ruzie)
Héla, wat gebeurt daar allemaal ?
- BRAM : (wijst naar Kris) Hij ligt op mijn rugzak ! Kijk, al mijn chips en wafels plat !
- JAN : Je zou beter al die dingen thuislaten ! Het is ongezond en het past niet bij een welpengroep dat ze constant aan 't snoepen zijn ! Eigenlijk had ik al die rugzakken voor het vertrek moeten inspecteren.
(tot Kris) En als jij wilt uitrusten, doe je dat maar op je eigen rugzak !

(Kris neemt zijn rugzak op en gaat er wat verder op liggen)

- TOM : (grinnikend tot Jan) Waarom heb je nog een kok nodig, als zij al zoveel snoep meesmokkelen ?
- JAN : Oh, elk jaar is dat zo... Morgen of overmorgen is hun voorraad op en dan zal je handen te kort hebben...
- DAVY : (trekt aan Jans mouw) Jan..., Jan,... waar gaan we vannacht slapen ?
- JAN : Dat is een goede vraag, Davy... Hier ! We gaan ons kamp hier opstellen. Wat vind je daarvan ?
- DAVY : (kijkt verwonderd rond) Hier ?...
(plots heel stoer) Ook goed ! Je zegt het maar !
(terug naar anderen)
- TOM : Die is ook de leukste thuis, zeker ?
- JAN : Wacht maar, kerel ! Met deze groep ben je nog niet klaar. Je zal nog oogjes opentrekken !
- WIMPIE : (tot Jan) Is het waar dat we hier gaan slapen ? Ze zeggen dat...
- JAN : Zeggen ze dat ? Wel, dan zouden ze wel eens gelijk kunnen hebben !
Trouwens we beginnen er meteen aan...
(veert recht, tot de groep) Komaan, slaapkoppen ! Opstellen per patrouille !
(Langzaam staat iedereen recht. Ze stellen zich op : Kurt met Davy en Kris achter zich, Ben samen met Bram en Wimpie)
- KURT : (in de houding) Adelaars ! Voltallig !
- BEN : (idem) Valken ! Voltallig !
- JAN : Goed zo ! Maar... in 't vervolg moet dat sneller gebeuren. Wie is er nu al moe ? ...Steek je hand maar op ! (niemand beweegt)
(tevreden) Zo moet het !... (pauze)
We gaan nu aan de opstelling van het kamp beginnen. Iedereen weet wat hem te doen staat. Ik zal de plaatsen aanduiden waar de tenten moeten staan en dan werken jullie daar zelf aan. Als er problemen zijn, roep je mij maar. Vragen ?
- BRAM : (steekt hand op) Wanneer eten we ?
(Algemene hilariteit)
- JAN : Goede vraag !...Terwijl wij het kamp opslaan, zal Tom voor de bevoorrading zorgen. Hij zal eerst onze kampjeep afhalen bij garagist René in het dorp en dan voor het eten zorgen... Nog vragen ? (geen reactie)
Goed, we beginnen eraan !

(Iedereen naar de rugzakken, een chaos van jewelste.

Langzaam worden de groepjes herkenbaar en werken de jongens per twee aan een tent)

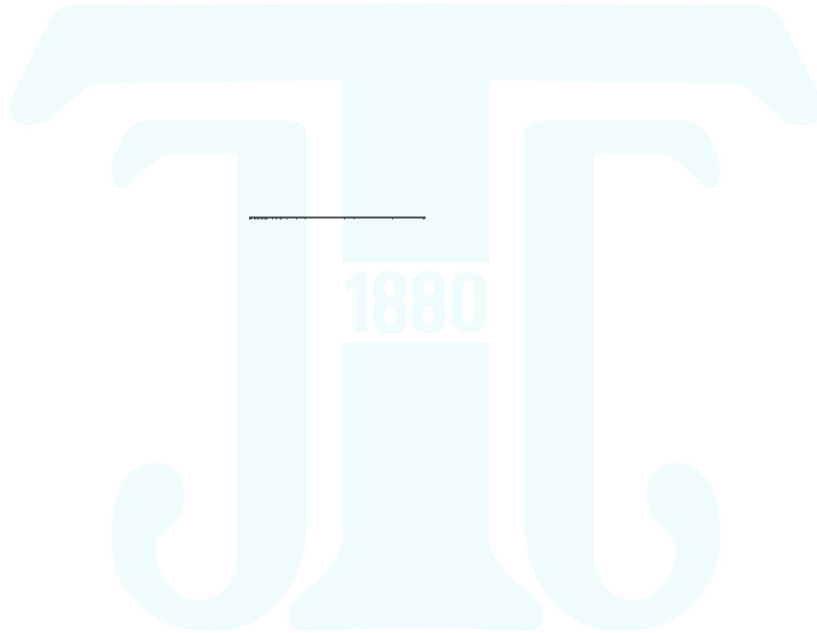
TOM : (tot Jan) Dan ga ik maar. Je bent er zeker van dat ik me niet van garage of school kan vergissen ?

JAN : Onmogelijk ! Er is maar één garage en slechts één school in het dorp.

TOM : In orde. Tot straks !
(verwijdert zich naar links)

JAN : Doe ze de groeten van mij !

TOM : Ik zal eraan denken ! (links af)
(Langzaam wordt het licht uitgedimd)

VIJFDE TAFEREEL.

Een spot verlicht de rechterkant van het podium achteraan, waar de ingang van een oude, bouwvallige mijn zichtbaar is.

Ward komt uit de mijntunnel, gevolgd door Odilon.

WARD : Dat zal geen lachertje worden !

ODILON : Zeg dat wel !... Maar, eigenlijk is het ergens wel normaal dat zo'n oude, verlaten mijn instort.

WARD : (kwaad) Normaal, normaal!... Nu hebben we tienmaal meer werk dan voorzien ! En moeten we tienmaal langer op deze plek blijven, terwijl iedereen ons overal opspoort.

ODILON : Dat is misschien nog een voordeel van die instorting...
Je weet wat Hans gezegd heeft: als we ergens kunnen onderduiken, zullen ze denken dat we over de grens zijn.

WARD : (haalt schouders op)

Wat weet Hans daarvan ? Hij heeft altijd het grote woord, maar als er te werken valt, is hij nergens te bespeuren... Zou je me kunnen zeggen waar hij nu weer rondhangt ? Als iemand hem herkent, zijn we er allemaal bij !

(nerveus) Onze foto's staan zeker in alle kranten afgedrukt...en misschien werd er zelfs een opsporingsbericht op T.V. vertoond ! En hij, hét brein, moet dan absoluut wat op straat gaan lopen !

ODILON : Daarvoor moet je niet bang zijn ! Hans is slim genoeg om te weten wat hij doen moet... En zijn maat, die honden africht, zal hem nooit verklikken... Hij was zijn medeplichtige, toen Hans gevat werd bij die inbraak. Een stom toeval ! Hans heeft achteraf steeds volgehouden dat hij alleen gehandeld had. De ene dienst is de andere toch wel waard...

WARD : Eerst zien en dan geloven... Kom, we werken voort...

(stroopt zijn mouwen op) We kunnen toch al zorgen dat we min of meer deftig kunnen overnachten in die rottunnel.

ODILON : Nu zullen we tenminste een dak boven ons hoofd hebben, in tegenstelling tot vorige nacht. Ik hoop dat Hans ook wat aan onze maag zal denken...

WARD : Jij en je maag ! Je bent een maag op twee poten ! Je denkt steeds maar aan die maag van jou !

ODILON : (fijntjes) 't Kan van belang zijn Wardje ! 't Kan van belang zijn.
(Beiden tunnel in. Licht uit)

ZESDE TAFEREEL.

Kamp van de Welpen. De tenten zijn opgesteld en de jongens sjoeren banken en een tafel in elkaar. Tom komt links op.

TOM : Zeg, jongens ! Als niemand mij een handje toesteeft, zullen die ketels nooit tot hier geraken. Zelfs de jeep kan niet langs dat pad.

(Allen als één man recht. De kampactiviteiten worden op slag vergeten)

BRAM : Ik ! Tom, ik !

KRIS : Neen, ik ga mee !

TOM : Kom alle twee maar mee. Ik heb een voorraad bij voor een hele kazerne.

ALLEN : Hoera !! Joepie !!

(Bram en Kris snel links af)

TOM : (tot Jan) Is dat geen superleiding ? Zelfs de kok zorgt voor de motivatie.

JAN : (lachend) Maar Tom, ... de kok is en blijft de meest motiverende persoon van het kamp ! Ook voor mij !

TOM : (ongerust) Oh jee ! Dat belooft !
(snel links af)

JAN : Komaan jongens, haal je eetketels en bestek boven. We gaan tot de aanval over !

ALLEN : Joepie ! Hoera ! (ze duiken in hun tenten en rugzakken)
(Tom links op met reuzesoepketel en dito pollepel. Bram en Kris volgen, elk met een kleinere ketel)

JAN : Allen op één rij !
(ze stellen zich op)
(Tom verzorgt de soepbedeling. Zodra ze bediend zijn, gaan ze op de grond zitten bij gebrek aan afgewerkte "kampmeubels")

JAN : (tot Tom) Nu ga je wat horen...
(luider, tot de welpen)
Bikke, Bikke, Bik !

ALLEN : Hap Hap Hap
Eerst de soep en dan de pap
En dan een stukje chocolat
En dan val ik van de trap
Op mijn g... !

- JAN : Smakelijk !
 (De jongens eten als uitgehongerde wolven en staan meteen weer aan te schuiven voor een tweede portie)
- TOM : Hé, wacht ! Ik kan dat tempo niet bijhouden !
- BRAM : Dat komt nog wel, Tommeke. Oefening baart kunst !
- TOM : (verbouwereerd) Moeder ! Wat voor een groep is dat ?
- JAN : Ik had je toch gezegd dat je nog oogjes zou opentrekken ?!
- TOM : (in zijn haar krabbend)
 Ik begin stilaan te vrezen dat dit kamp zeer vermoeiend zal worden...
 (De welpen hebben zich ondertussen zelf bediend en slurpen hun tweede kom soep leeg)
- BRAM : (als eerste klaar) Wat komt er na de soep, Tom ?
- TOM : Wa - Wat ? Zeg me dat het niet waar is ! (hulpeloze blik naar Jan)
- JAN : (klopt hem op de schouder) Toch wel, Tom, toch wel ! Trek het je niet aan, het went wel...
 (Tom staat recht voor de bedeling van worst en aardappelpuree)
- TOM : (resoluut) Op één rij ! Niet duwen, wringen of voorsteken !
 Er is genoeg voor iedereen !
 (Iedereen schuift gretig aan)
- TOM : Vooruit mannen ! Allemaal samen : Viva Bomma, Pataten met saucissen !
- ALLEN : Viva Bomma, Pataten met salaat !
- TOM : (komt weer naast Jan zitten) Kijk, ik ben amper zelf bediend of die kerels zijn al bijna klaar !
- JAN : Ik vrees dat je daarmee zal moeten leren leven, kampkok !
- TOM : Maar daar zullen we dan toch even een stokje voor steken !
 (luider, tot de groep) De eerste die alles op heeft, kan aan de vaat beginnen !
 (op slag zakt hun eettempo heel sterk)
- TOM : (tevreden tot Jan) Zo, nu kan ik tenminste rustig eten zonder om de haverklap te moeten opspringen...